

koguduste wahese figitama. Sellest on nutrat meelt, häda ja wiletsust karta. Miks Baltimaa sugud ja seisused ennast nuel aeal hariduses nenda ei wõi ühendada ja sõbrustada, nagu Viimimaa sugud ja seisused seda wanal aeal tooruses tegiwad? Kindlat ühendust ja lahket sõbrustust on soowida!

Thaiisi niju.

Loodus ei ole mitte keeletu! Kellel kõrwad on kuulda, see kuulgu! Seal jutustawad linnud, seal laulawad hallikad, seal kohisewad puud, seal kahiseb wili! Need on lest-päiwised ime-saladused ja lest suwised ime-jutud, ja punased ja sinised lilled nikutawad mõistes pead, ja lõukesed hõiskawad ülewal kõrges, kõiki seda kuuldes. — Wili jääb seisma, lõuke lendab laugemale; tema oli palju näinud übmerkaudu: puuwarjus seiswaid külasti, kes ennast kiriku ümber maha heitnud, nagu kari karjatse ümber; õitsewaid aidasi ja õitsewaid inimesi.

Meist kõndiswad kaks, aia kitsal warjulikul teel; õitsewad ei olnud nemad mitte, s. o. mitte mõlemad. Üks oli tasakesti nooruse paesutuses ja tasakesti nooruse punastuses, kenakas ja peen, nagu Türgi-oa diele, ta natuke majapidaliku jumega, nagu selle kasuliku taime õied — teine

oli pikkem ja peenem, nagu oa-warre tugi, sinine prill nina peal — Professori tütar ja Kandidat. Pikkem ei ütelnud ühtigi ja lühem tõrkus; ega sedawiisi jutt figi. Meiuks hoidis pääwawarju üle pea ja roosi morkade wahel — peiu käed oliwad selja peale põimitud; lontus peaga jostistas tema:

„Lehho daudi litras kalle“ — armu-luuletused sõnad ei olnud need mitte. Tema oli Jehuda ben Halevy kirjasi alguskeeles lugenud, tema ostas Wana-Rhaldea ruut-kirja, Aramea murdes ja lihtlases Hebra kirjawiihis — tema ostas Sanskriti ja Zendi keelt, Preestrite Kopti salakeelt — tema oli üks wäga õpetatud Kandidat.

„Gotthold!“ hüüdis tema kõrwas üks arglane häälele, roosi-warrest weel rohkem takistatud, mille küllest küll ofkad juba ära hammustatud oliwad.

„Gewa!“ wastas noor mees — seda nime Hebra eestähelusega wälja rääkides, et nimi nagu Geewa kostis, mis üle ennast Gewa itka pahandas; tema kaasa-pesu oli juba pruutlikult märgitud, selle peal seisjis E. S. ja pruutfond tähendas Kandidati kohta, kes tema kõrwas kõndis, kellega preili Gewa Sellner ennast kihlanud oli, kui aru sai, mis teisel puudus.

Uga see Kandidat, õiguse pärast oli tema juba Doktor, kanditeeris harjunud wiisil edasi, kena